

Sygn. akt I A Ca 2223/12

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2013 r

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący :

Sędzia SA Józef Wąsik

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2013 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. P.

przeciwko Skarbowi Państwa – Prokuraturze Rejonowej K. - Wschód w K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 21 września 2012r, sygn. akt I C 904/12

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 2223/12

UZASADNIENIE

Powód M. P. wniósł pozew przeciwko Skarbowi Państwa –Prokuraturze Rejonowej dla Krakowa- Śródmieścia – Wschód w K. o odszkodowanie w kwocie 1.000.000 zł.

W uzasadnieniu podał, iż strona pozwana odmawia ścigania przestępców od 2000r. Powołał się przy tym na sygnaturę sprawy karnej 2 Ds. 228/12 , a nadto na sprawy II Ca 1832/11 oraz II Ca 822/11.

W odpowiedzi na wezwanie do uiszczenia opłaty wniósł o zwolnienie od kosztów sądowych.

Postanowieniem z dnia 21 września 2012r. Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział I Cywilny oddalił wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych z powodu oczywistej bezzasadności powództwa. Okoliczności faktyczne przywołane przez powoda nie mogą być podstawą jakichkolwiek roszczeń cywilno-prawnych. Wynika z nich, że powód jest niezadowolony ze sposobu prowadzenia sprawy z jego udziałem, ale to nie stanowi podstawy roszczenia, podobnie jak niezadowolenie z orzeczenia sądowego.

Powód wniósł zażalenie na to postanowienie. Zarzucił naruszenie Konstytucji RP dającej mu prawo do sądu oraz korupcyjne działanie sądu.

Sąd Apelacyjny po rozpoznaniu zażalenia, nie znalazł podstaw prawnych do jego zmiany.

W postępowaniu cywilnym jako gwarancję dostępu do sądu osobom niezamożnym przyjęto instytucję zwolnienia od kosztów sądowych. Brak środków na pokrycie kosztów sądowych nie przesądza jednak automatycznie o pozytywnym

rozstrzygnięciu wniosku, zgodnie bowiem z art. 109 ust. 2 u.k.s.c. sąd odmawia zwolnienia od kosztów sądowych w razie oczywistej bezzasadności dochodzonego roszczenia lub obrony praw. Rozwiązanie to służy osiągnięciu zamierzonego przez ustawodawcę celu, jakim jest zapobieżenie nadużywaniu korzystania z tej pomocy w sytuacji, gdy dochodzone roszczenie obiektywnie, tj. bez wstępnej oceny sprawy (przedsądu), jest oczywiście bezzasadne.

Należy przytoczyć uchwałę składu siedmiu sędziów z dnia 13 lipca 2010 r. sygn. III CZP 29/10 w której Sąd Najwyższy wskazał, że mnożenie dodatkowych czynności Sądu oznacza działanie sprzeczne z dobrem wymiaru sprawiedliwości, a niekiedy nawet promujące pieniactwo i w takim wypadku Sąd może odmówić zwolnienia od kosztów sądowych. Sąd Najwyższy stwierdził jednocześnie, że wyposażenie sądów powszechnych, orzekających o zwolnieniu od kosztów sądowych, w kompetencje oceny, czy zachodzi oczywista bezzasadność roszczenia, wynika z woli ustawodawcy i w żadnym razie nie zagraża wartościom konstytucyjnym.

Przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych nawet osobie najuboższej, w sytuacji oczywistej bezzasadności powództwa nie jest uzasadnione żadnymi racjami ani społecznymi, co uzasadnia wniosek, że pomoc ułatwiająca dostęp do sądu osobom ubogim może zostać ograniczona w razie niedopuszczalności lub oczywistego braku widoków na pozytywne rozpatrzenie sprawy.

Oczywistą bezzasadność żądania wiązać należy przy tym nie tyle z szansą powodzenia żądanej ochrony prawnej (gdyż ta często da się ocenić dopiero po przeprowadzeniu pewnej części procesu), lecz z brakiem podstawowych warunków powodzenia zabiegów strony, widocznych już z samego jej pozwu (wniosku) bez względu na to, jakie stanowisko zajmie wobec nich strona przeciwna.

Trafnie uznał Sąd I instancji, że z taką sytuacją mamy do czynienia w przypadku powództwa M. P.. Podkreślenia wymaga, że istotą procesu cywilnego jest urzeczywistnianie prawa, a powstanie stosunku cywilnoprawnego zależy od istnienia stanu faktycznego, z którym norma prawa cywilnego łączy taki stosunek.

Tymczasem z faktów przytoczonych przez powoda nie wynikają żadne roszczenia. Warunkiem domagania się odszkodowania z powodu przewłoki postępowania przygotowawczego nadzorowanego przez prokuratora, albo przewłoki postępowania sądowego jest skuteczne wniesienie skargi na naruszenie prawa strony do załatwienia jej sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki (art. 417¹ § 3 kc). Powód nawet nie twierdzi, że taką skargę wniósł.

Z kolei wymienione sygnatury spraw wskazują, że sprawy z udziałem powoda się toczą od roku 2011r.

W konsekwencji Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie oddalił.